

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/779/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208383
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214208383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: V. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. Q. XX, H., o zaplatenie 2.450,44 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. októbra 2014 č. k. 15C/248/2014-43 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.450,44 eura, vyplývajúcej z povinnosti odporcu splácať poskytnutú pôžičku. Súd na právny vzťah založený uvedenou zmluvou aplikoval Občiansky zákonník, keďže predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Na základe zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky mal súd preukázané, že odporcovi bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 2.578,69 eura. Z dôvodu porušenia povinností odporcom bola postupom uvedená zmluva vypovedaná ku dňu 19. 08. 2010. Postupca dňa 04. 12. 2013 postúpil pohľadávku vo výške 2.839 eur navrhovateľovi. Navrhovateľ si v predmetnom konaní uplatnil neuhradenú istinu úveru vo výške 2.450,44 eura. Nakoľko však návrh vo veci samej bol podaný súdu dňa 29. 04. 2014, súd konštatoval, že pohľadávka navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaná a vzhľadom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom od 01. 05. 2014 nie je možné priznať navrhovateľovi úspech. Keďže zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky bola vypovedaná ešte dňa 19. 08. 2010 a navrhovateľ až dňa 29. 04. 2014 podal na súd žalobu o zaplatenie dlžnej sumy, všeobecná trojročná premlčacia doba navrhovateľovi už uplynula, preto súd, konštatujúc uplynutie premlčacej lehoty podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., uplatnené právo navrhovateľovi nepriznal a návrh zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu žiadnych trov neuplatnil a v súvislosti s týmto konaním mu ani žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, domáhajúc sa ním zmeny napadnutého rozhodnutia a vyhovenia návrhu v celom rozsahu, resp. zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V podanom odvolaní vytkol súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav. Poukázal

na to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo/3/2011, sp. zn. 6MCdo/4/2012, ako i rozhodnutia krajských súdov, a to Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013, sp. zn. 15Co/28/2013, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/138/2013. Na daný prípad je podľa jeho názoru nutné aplikovať Obchodný zákonník, pričom keďže zmluvu vypovedal ku dňu 19. 08. 2010, premlčacia doba začala plynúť dňa 20. 08. 2011 a uplynie dňa 20. 08. 2015. Jeho nárok tak nemožno považovať za premlčaný. Ďalej uviedol, že pokiaľ súd na daný prípad aplikoval ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, nemôže súhlasiť s tým, aby v danom prípade súd postupoval v zmysle tohto zákonného ustanovenia, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01. 05. 2014. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30. 04. 2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doposiaľ platného a účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Aplikáciou ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konanie, bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Priamym aplikovaním § 5b súd taktiež porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Vzhľadom na skutočnosť, že si nárok na plnenie uplatnil žalobným návrhom dňa 29. 04. 2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až dňa 01. 05. 2014, nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci. Vznikol mu tak nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a o odvolaní navrhovateľa rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Predmetom konania je návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.450,44 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške vo výške 8,25% zo sumy 2.450,44 eura od 05. 12. 2013 do zaplatenia, ako i náhrada trov konania. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že dňa 20. 12. 2009 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Consumer Finance Holding, a. s.) a odporcom uzatvorená Zmluva č. 5004197, na základe ktorej sa odporca zaviazal poskytnuté finančné prostriedky uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporca si túto zmluvnú povinnosť nesplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej výške 2.839 eur. Položku „ostatné príslušenstvo“ postúpenej pohľadávky vo výške 388,56 eura si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Dlžná suma vo výške 2.450,44 eura pozostáva z neuhradenej istiny úveru, t.j. rozdielu medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu. Na pojednávaní konanom na súde prvého stupňa dňa 29. 10. 2014 odporca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa. Následne súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že nárok navrhovateľa na plnenie, uplatnený podaným návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 29. 04. 2014, je premlčaný, z ktorého dôvodu správne podaný návrh zamietol. K uvedenému odvolací súd udáva, že z hľadiska plynutia premlčacej doby súd prvého stupňa správne poukázal na výpoveď zmluvy zo dňa 19. 08. 2010, v dôsledku ktorého jednostranného právneho úkonu sa právny predchodca navrhovateľa (pôvodný veriteľ) domáhal od odporcu zaplatenia celého zostatku dlhu vzniknutého na základe zmluvy č. 5004197 zo dňa 20. 12. 2009. S ohľadom na uvedené odvolací súd, zhodne so súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že počiatok plynutia premlčacej doby je daný dňom 20. 08. 2010, t. j. dňom nasledujúcim po výpovedi zmluvy zo strany právneho predchodcu navrhovateľa, pričom z obsahu spisu je tak nepochybné, že navrhovateľ podal návrh na súd po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňom 20. 08. 2013. Ak potom súd prvého stupňa konštatoval, že nárok navrhovateľa je premlčaný, takýto záver súdu prvého stupňa je správny.

Vzhľadom na dôvody podaného odvolania a právnu argumentáciu navrhovateľa v podanom odvolaní, odvolací súd udáva, že právny vzťah, ktorý existoval medzi navrhovateľom a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je pritom zrejmé, že právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupoval ako veriteľ, t. j. ako osoba, ktorá konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, t. j. ako osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je pritom nesporné, že predmetná zmluva o úvere má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení, pričom všeobecné obchodné podmienky sú priamo prílohou takto uzatváranej zmluvy. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno mať pochybnosti, a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu normu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktoré správne poukázal súd prvého stupňa). K uvedenému odvolací súd len dopĺňa, že i keď súdna prax vo vzťahu k aplikácii Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka pri spotrebiteľských vzťahoch nebola v minulosti jednotná, je potrebné túto v súčasnosti posudzovať aj v kontexte s aktuálnym znením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď novela Občianskeho

zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne expressis verbis vyriešila výkladové rozdiely (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho práva, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V tejto súvislosti odvolací súd len dopĺňa, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom, keďže právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, neobsahuje prechodné ustanovenia. Odvolací súd preto argumentáciu navrhovateľa, podľa ktorej na predmetný právny vzťah nedopadá právna úprava občianskeho práva, ale obchodného práva, považuje za nesprávnu. Vzhľadom na uvedené potom i otázka premlčania nároku navrhovateľa sa posudzuje podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka.

S ohľadom na ďalšie dôvody podaného odvolania navrhovateľa, obsahom ktorého je i námietka navrhovateľa voči aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 270/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 01. 05. 2014, na danú právnu vec a následné posúdenie premlčania nároku navrhovateľa súdom prvého stupňa ex offo, a to napriek tomu, že navrhovateľ podal návrh na súd pred účinnosťou ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dôvodom, pre ktorý bolo potrebné prihliadnuť na námietku premlčania uplatneného nároku, bola predovšetkým skutočnosť, že odporca pred súdom prvého stupňa vzniesol námietku premlčania, ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne konštatoval v napadnutom rozhodnutí. K navrhovateľom namietanej nesprávnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01. 05. 2014 odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR (3MCdo/12/2014) a na to, že právny predpis (zákon č. 250/2007 Z. z.), ktorého súčasťou je ustanovenie § 5b, nemá prechodné ustanovenia, z ktorého dôvodu je potrebné ustáliť taký záver, že od účinnosti tohto ustanovenia sa toto ustanovenie vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

S ohľadom na dôvody uvedené vyššie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.